

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 9 lipca 1965 r.

Nr 28

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

183 — z dnia 19 czerwca 1965 r. w sprawie zasad i trybu wywłaszczania praw z patentów na wynalazki 237

ROZPORZĄDZENIA:

184 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 czerwca 1965 r. w sprawie przekazania Sądowi Powiatowemu w Koszalinie rozpoznawania spraw karnych nieletnich z okręgu Sądu Powiatowego w Sławnie 239

185 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 czerwca 1965 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane budownictwa powszechnego 240

186 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 9 czerwca 1965 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków zdrowia wymaganych od osób zatrudnianych na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej 241

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

187 — z dnia 8 czerwca 1965 r. w sprawie przystąpienia Watykanu i Ugandy do Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. 242

188 — z dnia 8 czerwca 1965 r. w sprawie przystąpienia Zambii do Konwencji dotyczącej Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 11 października 1947 r. 242

189 — z dnia 10 czerwca 1965 r. w sprawie akceptacji przez Portugalię Konwencji dotyczącej utworzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, podpisanej w Londynie dnia 16 listopada 1945 r. 242

190 — z dnia 11 czerwca 1965 r. w sprawie przyjęcia przez Trynidad i Tobago oraz Rumunię Konwencji o Międzypaństwowej Morskiej Organizacji Doradczej, podpisanej w Genewie dnia 6 marca 1948 r. 243

191 — z dnia 11 czerwca 1965 r. w sprawie uczestnictwa Ugandy i Malawi w Konwencji o ruchu drogowym i Protokole w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanych w Genewie dnia 19 września 1949 r., oraz przyjęcia przez Malawi znaku wyróżniającego w ruchu międzynarodowym 243

192 — z dnia 12 czerwca 1965 r. w sprawie przystąpienia Haiti do Konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich, podpisanej wraz z Protokołem podpisania w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r. 243

193 — z dnia 22 czerwca 1965 r. w sprawie wypowiedzenia przez Danię, Finlandię, Norwegię i Szwecję Konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich, podpisanej w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r. 244

194 — z dnia 25 czerwca 1965 r. w sprawie przystąpienia Ugandy do Protokołu dotyczącego zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisanego w Genewie dnia 17 czerwca 1925 r. 244

183

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 czerwca 1965 r.

w sprawie zasad i trybu wywłaszczania praw z patentów na wynalazki.

Na podstawie art. 73 ust. 4 i art. 82 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady i tryb wywłaszczania praw z patentów na wynalazki uzyskane w Polsce przez obywateli polskich.

2. Prawa z patentów na wynalazki można wywłaszczyć na rzecz Państwa na cele obrony Państwa lub wykonania zadań określonych w planach gospodarczych.

§ 2. 1. O wywłaszczenie praw z patentu może ubiegać się zainteresowany organ administracji państwowej, inna instytucja państwowa lub przedsiębiorstwo państwowe.

2. O wywłaszczenie praw z patentu dla potrzeb organizacji spółdzielczej, zawodowej lub innej społecznej może ubiegać się organ administracji państwowej, inna instytucja państwowa lub przedsiębiorstwo państwowe, wskazane przez ministra właściwego ze względu na przedmiot patentu, na wniosek zainteresowanego centralnego związku spółdzielczego albo zarządu głównego organizacji zawodowej lub innej społecznej.

§ 3. 1. Wywłaszczenie praw z patentu dotyczy całości tych praw.

2. Wywłaszczenie praw z patentu głównego obejmuje na żądanie wywłaszczonego jego prawa z patentu dodatkowego.

3. W razie gdy patent stanowi własność więcej niż jednej osoby, wywłaszczenie praw z patentu obejmuje wszystkich jego współwłaścicieli.

§ 4. 1. Wywłaszczenie praw z patentu dotyczy również praw osób, które nabyły licencję lub sublicencję albo korzystają z uprawnień przewidzianych w art. 44, 68 i 72 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156).

2. Umowy licencyjne lub o sublicencji zawarte po zamieszczeniu w rejestrze patentów wzmianki o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego są z mocy prawa nieważne.

3. Zbycie praw z patentu po wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego nie ma wpływu na to postępowanie.

§ 5. 1. W razie gdy właściciel patentu wykorzystywał wynalazek w swoim przedsiębiorstwie przed wszczęciem postępowania wywłaszczeniowego lub w czasie tego postępowania, decyzja o wywłaszczeniu praw z patentu może zawierać zezwolenie na dalsze bezpłatne wykonywanie wynalazku przez dotychczasowego właściciela w zakresie, w jakim wynalazek ten był stosowany, jeżeli ubiegający się o wywłaszczenie na to się godzi.

2. Na zasadach i w trybie określonym w ust. 1 decyzja o wywłaszczeniu może zawierać zezwolenie na dalsze wykonywanie przez zainteresowane osoby praw z art. 44, 68 i 72 Prawa wynalazczego.

§ 6. 1. Ubiegający się o wywłaszczenie praw z patentu obowiązany jest przed wszczęciem postępowania wywłaszczeniowego wystąpić do właściciela patentu o dobrowolne zbycie praw z patentu i w razie porozumienia zawrzeć z nim w formie prawem przepisanej umowę.

2. Umowa o dobrowolne zbycie praw z patentu może być zawarta również w toku postępowania wywłaszczeniowego.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli prowadzenie rokowań z właścicielem patentu o dobrowolne odstąpienie praw z patentu jest niemożliwe, a w szczególności, jeżeli miejsce pobytu właściciela patentu jest nieznane.

§ 7. 1. Wywłaszczenie praw z patentu następuje za odszkodowaniem.

2. Wysokość odszkodowania ustala się na zasadach obowiązujących dla ustalenia wysokości wynagrodzeń za wynalazki pracownicze, a określonych w przepisach uchwały Rady Ministrów wydanej w wykonaniu art. 115 Prawa wynalazczego.

3. Na wniosek właściciela patentu odszkodowanie ustalone na podstawie przewidywanych efektów ekonomicznych, obliczonych za okresy przewidziane w przepisach, o których mowa w ust. 2, zostanie wypłacone jednorazowo w formie ryczałtu, przy czym jego wysokość nie może przekraczać górnej granicy wynagrodzeń przewidzianej w tych przepisach.

4. W razie wywłaszczenia praw z patentu na wynalazek o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej, na wniosek właściwego ministra może być ustalone odszkodowanie

w wysokości przekraczającej górną granicę wynagrodzeń przewidzianą w przepisach, o których mowa w ust. 2.

§ 8. 1. Jeżeli właściciel patentu wykorzystywał przed wszczęciem postępowania wywłaszczeniowego prawa z patentu, odszkodowanie zostanie ustalone tylko za czas nie przekraczający okresu, w jakim właścicielowi patentu służy w myśl art. 19 ust. 1 Prawa wynalazczego prawo wyłącznego korzystania z wynalazku.

2. W wypadkach określonych w § 5 ust. 1 wysokość odszkodowania ulega odpowiedniemu zmniejszeniu.

§ 9. 1. Obowiązek wypłaty odszkodowania ciąży na ubiegającym się o wywłaszczenie.

2. Za dostarczoną przez właściciela patentu dokumentację przydatną do zastosowania wywłaszczonego patentu należy się mu odrębne wynagrodzenie.

Postępowanie wywłaszczeniowe.

§ 10. 1. Wszczęcie postępowania w sprawie wywłaszczenia praw z patentu następuje na wniosek ministra właściwego dla ubiegającego się o wywłaszczenie, zgłoszony do Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. We wniosku należy wskazać:

- 1) numer patentu i opis patentowy,
- 2) uzasadnienie konieczności przejęcia praw z patentu dla realizacji celów określonych w art. 73 ust. 1 Prawa wynalazczego oraz wskazanie ubiegającego się o wywłaszczenie,
- 3) w miarę możliwości dotychczasowy sposób wykorzystania wynalazku, na który wydany jest patent,
- 4) właściciela praw z patentu i miejsce jego zamieszkania,
- 5) osoby wykonujące wynalazek na podstawie licencji, sublicencji lub prawa z art. 44, 68 i 72 Prawa wynalazczego oraz miejsce ich zamieszkania,
- 6) wyniki starań o dobrowolne odstąpienie praw z patentu,
- 7) środki na zapłacenie odszkodowania, którymi rozporządza ubiegający się o wywłaszczenie,
- 8) przybliżoną wysokość odszkodowania z podaniem uzasadnienia oraz wskazaniem jednostki gospodarki społecznej właściwej do szczegółowego złożenia obliczeń w sprawie wysokości odszkodowania.

3. Jednostka gospodarki społecznej wskazana we wniosku (ust. 2 pkt 8) obowiązana jest do przygotowania obliczeń w sprawie odszkodowania w terminie wskazanym przez Urząd Patentowy.

§ 11. 1. Urząd Patentowy zawiadamia o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego właściciela praw z patentu, wnioskodawcę i osoby wymienione w § 10 ust. 2 pkt 5 oraz ogłasza obwieszczenie o wszczęciu postępowania w lokalu Urzędu Patentowego i w Wiadomościach Urzędu Patentowego. Ponadto zamieszcza o tym wzmiankę w rejestrze patentowym.

2. Zawiadomienie i obwieszczenie powinny zawierać oznaczenie:

- 1) numeru patentu, którego dotyczy postępowanie wywłaszczeniowe,
- 2) właściciela praw z patentu,

- 3) zgłaszającego wniosek o wywłaszczenie,
- 4) terminu rozprawy z pouczeniem o prawie zgłaszania wniosków i uwag przed rozprawą lub na rozprawie.

§ 12. 1. Po przeprowadzeniu rozprawy Urząd Patentowy wydaje w postępowaniu spornym decyzję, w której orzeka wywłaszczenie albo oddać wniosek.

2. Decyzje o wywłaszczeniu wydaje się na podstawie oceny całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności po ustaleniu, że objęte wnioskiem prawo z patentu jest niezbędne dla realizacji celów określonych w art. 73 ust. 1 Prawa wynalazczego oraz że ubiegający się o wywłaszczenie rozporządza środkami na zapłacenie odszkodowania.

§ 13. 1. Decyzja o wywłaszczeniu powinna zawierać:

- 1) oznaczenie praw z patentu podlegających wywłaszczeniu, a w wypadku przewidzianym w § 3 ust. 2 również praw z patentu dodatkowego,
- 2) wskazanie, na czyj wniosek następuje wywłaszczenie,
- 3) ustalenie zakresu, w jakim zostało orzeczone wywłaszczenie,
- 4) wskazanie praw z licencji lub sublicencji oraz innych uprawnień podlegających wywłaszczeniu zgodnie z § 4 ust. 1,
- 5) ustalenie uprawnień właściciela patentu i innych osób w wypadkach określonych w § 5,
- 6) ustalenie wysokości odszkodowania oraz wskazanie jednostki, która obowiązana jest do wypłaty odszkodowania (§ 9 ust. 1),
- 7) szczegółowe uzasadnienie prawne i faktyczne,
- 8) pouczenie o prawie odwołania się od decyzji.

2. Jeżeli decyzja o wywłaszczeniu obejmuje prawa osób, które nabyły licencję lub sublicencję (ust. 1 pkt 4), a prawa te zostały ujawnione w rejestrze patentowym, w decyzji zostanie zamieszczone postanowienie, że wypłata odszkodowania dotychczasowemu właścicielowi patentu może nastąpić, gdy on wykaże, że osoby posiadające prawa z licencji lub sublicencji wyraziły na to zgodę i że w braku zgody odszkodowanie zostanie złożone do depozytu sądowego.

§ 14. Od decyzji Urzędu Patentowego w sprawie wywłaszczenia lub odmowy wywłaszczenia służy, w terminie

14 dni od dnia doręczenia decyzji, odwołanie do Komisji Odwoławczej przy Urzędzie Patentowym.

§ 15. 1. Prawa z patentu podlegające wywłaszczeniu przechodzą na własność Państwa z dniem, w którym decyzja o wywłaszczeniu stała się ostateczna.

2. Urząd Patentowy dokonuje w rejestrze patentowym wpisu o ostatecznej decyzji o wywłaszczeniu.

§ 16. Odszkodowanie ustalone w decyzji o wywłaszczeniu wypłaca się w sposób następujący:

- 1) do 5.000 zł — w ciągu trzech miesięcy od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna,
- 2) powyżej 5.000 zł — w wysokości 50%, lecz nie mniej niż 5.000 zł, w ciągu trzech miesięcy od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a pozostałą część należności — w ciągu piętnastu miesięcy od tego dnia.

§ 17. Jeżeli osoba uprawniona do podjęcia odszkodowania odmawia jego przyjęcia albo jeżeli wypłata odszkodowania osobie uprawnionej natrafia na inne przeszkody, kwotę przypadającą do wypłaty składa się do depozytu sądowego.

§ 18. W sprawach postępowania wywłaszczeniowego nie unormowanych w rozporządzeniu mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 19. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do wzorów użytkowych oraz praw z rejestracji wzorów użytkowych.

§ 20. Przepisy rozporządzenia dotyczące ministrów stosuje się odpowiednio do przewodniczących komisji i komitetów wykonujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych.

§ 21. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i zainteresowanym ministrom.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

184

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 czerwca 1965 r.

w sprawie przekazania Sądowi Powiatowemu w Koszalinie rozpoznawania spraw karnych nieletnich z okręgu Sądu Powiatowego w Sławnie.

Na podstawie art. 6 § 2 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Sądowi Powiatowemu w Koszalinie rozpoznawanie spraw karnych dotyczących nieletnich w zakresie właściwości Sądu Powiatowego w Sławnie.

§ 2. Traci moc § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów

powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Sławnie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*